



Η ΦΥΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 10.

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1900



ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής και εκδότης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Μαυρομικαλῆ 16.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ΒΡΟΧΗ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

Περὶ τῆς βροχῆς καὶ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν, ἀλλ' αἱ ἐπόμενα πληροφορίαί μας εἰσὶν αἱ σπουδαιότεραι καὶ νεώτεραι ἀλήθειαι περὶ τῆς φυσικῆς καταστάσεως τῶν βροχῶν καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀνθρώπου μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς, δίκην ἰχθύος.

Αἱ θεριναὶ βροχαὶ εἰσὶ γενικῶς ἀθρονώτεροι τῶν χειμερινῶν, ἀλλὰ δὲν διαρκοῦσι πολὺ, ἐνῶ αἱ τοῦ χειμῶνος βροχαὶ εἰσὶ μικρότεροι, πλὴν συνεχεῖς καὶ σχεδὸν καθημεριναί, ἰδίᾳ εἰς σημεία τινὰ τῆς γῆς. Πολλάκις ἐξιστάμεθα διὰ τὴν μεγάλην ποσότητα τῶν ὀμβρίων ὑδάτων καὶ συχνάκις διερωτῶμεν ἀλλήλους μετ' ἀπορίας, ὅπόθεν οἱ κρουνοὶ οὗτοι καταρρέουσιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας μετὰ τοσαύτης δυνάμεως καὶ ποσότητος, χωρὶς οὐδεμίᾳ σταθερᾷ δεξαμενῇ νὰ ὑφίσταται οὐδαμῶς ἄνωθι ἡμῶν; Ὅπόθεν οἱ καταρράκται οὗτοι διαρρέουσι καὶ ἐπὶ τόσον πολλὴν χρόνον, ἄνευ βάσεως καὶ πηγῆς σταθερᾶς; Μυριάδες ἐναέριοι ἀντλίαὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτελέσωσι τοσοῦτον γιγάντειον ἔργον.

Καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἀπειρος ποσότης ὑδάτος δύναται νὰ συσσωρευθῇ ἄνωθι ἡμῶν. Ἀλλὰ πῶς;

Ἡ τελευταία καὶ θετικὴ ἐξήγησις εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὁ ἀὴρ περιέχει ἐν ἑαυτῷ πάντοτε ὑδρὸν καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμεθα καὶ ζῶμεν πραγ-

ματικῶς μεταξὺ δύο ὑδατίνων στρωμάτων, τοῦ ἐν τῇ γῇ κυκλοφοροῦντος ὑδάτος καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Τὸ ἀτμοσφαιρικὸν ὑδρὸν ὑπάρχει ἐν ἀτμῶδι καταστάσει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ δὲν φαίνεται· γίνεται δὲ μόνον ὄρατόν, ὅπταν συμπυκνοῦται εἰς νέφη. Ἐὰν δὲ προσκομίσωμεν ἐκ τινος ὑπογείου μέρους ψυχρὸν ὑέλινον ἀγγεῖον, ἀμέσως θὰ παρατηρήσωμεν ἐπ' αὐτοῦ μικρὰς σταγόνας ὑδάτος ἐπικαθημένας ἐπὶ τῆς ὑέλου. Αὗται οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ὁ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ μας ἐνυπάρχων ἀναλελυμένος ὑδατμός, ὅστις συμπυκνώνεται περὶ τοῦ ψυχροῦ ἀγγείου, ἐπικάθηται ἐπὶ τῆς στερεᾶς ἐπιφανείας του. Ἡ μηχανικὴ κατασκευὴ τῆς βροχῆς διὰ τοιοῦτου τρόπου γίνεται τοῦ ὑδατοῦ συμπυκνουμένου οὕτω διὰ τοῦ ψυχροῦ καὶ μεταβαλλομένου εἰς ρευστὴν κατάστασιν, βροχὴν λεγομένην, ἥτις συνεπείᾳ τοῦ περὶ βαρύτητος νόμου πίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ὑδατμός παράγεται ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου ἐξατμίσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὄκεανῶν, λιμνῶν, ποταμῶν, τοῦ ἐδάφους, τῶν δασῶν κτλ. Τὰ δὲ δένδρα εἰσὶ μεγάλοι ἐξατμιστικαὶ συσκευαί, καθόσον ἀπορροφῶσι ἐκ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ριζῶν καὶ τῶν φύλλων τὸ ὑδρὸν, μεταδίδουσιν αὐτὸ ἐν ἀτμῶδι καταστάσει εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν. Διὰ τοῦτο ἡ δενδροφυτεία προξενεῖ πάντοτε περὶξ αὐτῆς ὑγρασίαν. Οἱ δὲ βοτανικοὶ γνωματεύουσιν ὅτι, ἐπὶ ἐνὸς χιλιογράμμου ξηρᾶς ὑλης τῶν ποδῶν φυτῶν ἐκυκλοφόρησαν εἰς τὰς ἵνας τούτων 250-300 χιλιογράμματα ὑδάτος. Κατὰ δὲ τὸ θέρος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐν φύλλων ἐξατμίζει καθ' ὄραν τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὑδατίνον βῆρος.

Ὡστε, φυσικῶς, ἐν τῷ ἀέρι ὑπάρχει ὑδρὸν ἄδρα τονμὲν κατ' ἐπιφάνειαν, ὄρα-

τόνδε ἐν σχήματι ὀμίχλης, δρόσου, βροχῆς καὶ χιόνος. Ὁ ἀήρ διαλύει τὸσον ὕδατμόν περισσότερον, ὅσον ἢ ἀτμοσφαιρα εἶναι ὑψωμένη καὶ ἢ βαρομετρικὴ πίεσις ἰσχυροτέρα. Κατὰ τὸ θέρος ὁ ἀήρ εἶναι μᾶλλον ἐπιβεβαρυνμένος ὕδατος, ὡς δὲν θὰ ἐπίστευέ τις καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ βροχαὶ εἰσὶν ἀθρόω-τεραι, ἐνῶ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος πολὺ ὀλιγώτερον ὕδωρ ἐν τῷ ἀέρι ὑπάρχει καὶ ἐν τούτοις ἢ ὑγρασία εἶναι μεγαλειτέρα τότε. Ὁ ὕδατος μόνον ὁπόταν πλησιάζῃ νὰ μεταβληθῇ εἰς ὑγρὰν κατάστασιν γίνεται ἡμῖν αἰσθητός· συνεπῶς, τὸν χειμῶνα, τῆς θερμοκρασίας οὐσίας χαμηλῆς, ὁ ἀήρ διαλύει ὀλίγον ὕδατμόν, ὅστις τάντα-πάλιν, εἶναι ὅλως ἔτοιμος νὰ μεταβληθῇ εἰς ὑγρὰν κατάστασιν. Ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν κατὰ μὲν τὸ θέρος δὲν ἔχομεν ὑγρασίαν μετὰ πολλοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἔχομεν ὑγρασίαν μετὰ ὀλίγου ὕδατος ἐν αὐτῇ.

Ἐν ὥρᾳ θέρους καὶ ἐν θερμοκρασίᾳ 25 βαθμῶν, ἐν κυβικόν μέτρον ἀέρος δύναται νὰ περιλάβῃ μέχρι 25 γραμμαρίων ὕδατος. Ἀλλὰ δὲν δύναται εἰμὶ 11 γραμμά-ρια νὰ περιλάβῃ, ἐὰν ἡ θερμοκρασία εἶναι 10^ο καὶ 6 γραμμάρια μόνον εἰς τὸ μέγιστον, ἦτοι εἰς τὸ 0^ο.

Ἦδη εὐκόλως ἐξηγεῖται διὰ τῶν ἀνωτέρω πῶς παράγεται ἡ βροχὴ. Χωρὶς δὲ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας, αἰτίνες ποικίλλουσι κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἐποχάς, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ὅτι ὁ ὕδατος, ἐκφεύγων ἐκ τῶν ὠκεανῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας, ἔρχεται συμπυκνούμενος εἰς τὰς ἡμετέρας χώρας. Ὁ ὕδατος ὑψούμενος πρὸς τὸν ἰσημερινὸν ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς μεταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου Νοτιο-Βορείου ἀτμοσφαιρικοῦ ρεύματος, ὅπερ κατερχόμενον εἶτα ἐκ τῶν ὑψηλῶν στρωμάτων, ἀνεγείρει τὸν ἀέρα τῶν ἡμετέρων χωρῶν, ταπεινοὶ τὴν βαρομετρικὴν πίεσιν, ἔλαττοι τὴν διαλυτικὴν ἰκανότητα τοῦ ἀέρος, ὡς πρὸς τὸν ὕδατμόν, ἐπιφέρει διαστολὴν, ἥτις ψύχει τὰ ἀνώτατα στρώματα καὶ οὕτω σχηματίζονται νέφη, ἅτινα διαλυόμενα μεταβάλλονται εἰς βροχὴν.

Ἐὰν ἡ προκλήσις αὐτῆ τοῦ ἀέρος εἶναι ἐνεργητικῆ, καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ταχύτητος τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων, ἐπέρχεται βροχὴ διὰ τινος ὥρας. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ πορίσματος τούτου, λάβωμεν μίαν ζώνην, ἐνθα τὰ νέφη συμπυκνοῦνται εἰς 500 μέτρα πυκνότητος ἐπὶ

200 χιλιομέτρων πλάτους, 1,500 μέτρων μήκους, ὁ δὲ ἀήρ περιέχει 20 γραμμάρια ὕδατος κατὰ κυβικόν μέτρον. Ἡ ψύξις θὰ ἦναι τοιαύτη, ὥστε δὲν δύναται νὰ διαλύσῃ πλέον τῶν 10 γραμμαρίων. Ὡστε ἕκαστον κυβικόν μέτρον θ' ἀφήσῃ νὰ πέσῃ εἰς ὑγρὸν 10 γραμμάρια κατὰ συνέπειαν ἢ ἀπὸθεῖσα ἕκτασις περιελάμβανεν 150 χιλιοκατομμύρια κυβικὰ μέτρα, ὥστε θὰ πέσουν 150 χιλιοκατομμύρια χιλιόγραμμα ὕδατος.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν ἀπλῆν διαβατικὴν βροχὴν ἐν τινι ἀτμοσφαιρικῷ διαμερίσματι 100 μέτρων πυκνότητος, 10 χιλιομέτρων μήκους καὶ 10 χιλιομέτρων πλάτους, θὰ πέσουν 140 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα ὕδατος. Τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅπερ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὑπερβολικόν, δὲν ἀντιστοιχεῖ ἐν τούτοις ἢ εἰς ἀσθενεστάτην βροχὴν, παρέχουσαν ὀλιγώτερον τῶν δύο χιλιοστομέτρων ὕδατος ἐν ἑκάστῳ σημείῳ τοῦ ἐδάφους. Ἐν μιᾷ ὥρᾳ, στήλην ἀνοῖσθα κεκορεσμένον ἀέρος 3,000 μέτρων ὕψους καὶ 25 βαθμῶν ἀρχικῆς θερμοκρασίας, δύναται νὰ παραγάγῃ μέχρι 50 χιλιογράμ-μων βροχὴν κατὰ τετραγωνικόν μέτρον καὶ νὰ διαχύσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους στρώμα 50 χιλιοστομέτρων πάχους. Ὑπελογίσθη ἐν Χόγγ-Κόγγ 80 χιλιόμετρα καθ' ἑκα-στόν τετραγωνικόν μέτρον τοῦ ἐδάφους. Ἐν τῷ 1895 ἡ γῆ ἐδέχθη ἐν Κλερμόντ εἰς διάστημα δέκα λεπτῶν 25 χιλιογραμ-μῶν ὕδατος κατὰ τετραγωνικόν μέτρον. Θὰ ἐξικνεῖτο δὲ εἰς τὰ 250 χιλιόγραμ. ἐὰν ἡ βροχὴ αὕτη εἶχε διαρκέσει μίαν ὥραν, ἦτοι 250 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμων κατὰ τετραγωνικόν χιλιόγραμμον.

Τέλος ὑπελογίσθη, κατὰ τοὺς ἀμερικανικοὺς μετεωρολογικοὺς πίνακας, ὅτι ἡ ποσότης τῆς πιπτούσης βροχῆς κατ' ἔτος ἐφ' ὅλης τῆς γῆς θὰ ἐσχημάτιζε στή-λην κατὰ μέσον ὄρον ἐξ 970 χιλιοστομέ-τρων ὕψους, ἐὰν ἡ σφαῖρά μας ἀπετέλει τελείαν σφαῖραν. Θὰ ἀναπαρίστα δὲ ὄγκον 111,800 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, βάρους 111,830 χιλιοκατομμυρίων τόννων!

Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ ὄγκος τοῦ ὕδατος κυκλοφορεῖ ἑκάστοτε ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν μας, τρέφει τοὺς ποταμούς μας, ἐπιστρέ-φει δι' αὐτῶν εἰς τὸν Ὠκεανὸν καὶ ἐπα-νέρχεται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ μας, διὰ νὰ ἐπαναρχίσῃ ἐκ νέου τὸν αὐτὸν κύκλον.

Βεβαίως δὲ δὲν ζῶμεν, ὅπως οἱ ἰχθεῖς ἐν τῷ ὕδατι, ἀλλ' ἀναμφιδόλως ζῶμεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐὰν ὁ ἀήρ ἦτον ἐντελῶς ξηρός, ἢ ὑπαρξίς μας δὲν θὰ διήρκει ἐπὶ πολὺ.

Ἦδη, δὲν θὰ ἐκπλαγῆ τις βλέπων τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τσαύτης ἀθρόωσις διαρρέοντας, καθ' ὅσον ὑπάρ-χουσιν ἐκεῖ ἀνεξάντλητοι πηγαὶ δι' ἑκα-τομμύρια ἔτη.

Φ. Η.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐφοῖδος Πυθαγόρας πρῶτος ὠνόμασε κόσμον τὸν ὅλον οὐρανόν, θεωρήσας τοῦτον ἁρμονικῶς διατεταγμένον κατ' ἀριθμητικὰς ἀναλογίας. Ἐντεῦθεν οἱ Πυθαγόρειοι ἐδίδαξαν, ὅτι, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παντός, ὅπερ πᾶν ἀποτελεῖ μίαν σφαῖραν, ὑπάρχει τὸ κεντρικόν πῦρ, τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ τὰ σύμπαντα, τὸ πῦρ ὅπερ κατέχει τὴν τιμιωτάτην θέσιν, τὸ κέντρον τοῦ κόσμου, διότι τὸ πῦρ εἶναι τὸ τιμιωτάτον τῶν στοιχείων.

Ὁ Πυθαγόρειος Φιλόλαος, ὠνόμασε τὸ πῦρ τοῦτο ἐστὶαν τοῦ παντός. Περὶ τοῦτο τὸ πῦρ κυκλοφοροῦσι δέκα οὐράνια σώματα, τούτέστιν ὁ οὐρανός (ἀπλανεῖς ἀστέρες) ἔπειτα οἱ πέντε πλανῆται, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τελευταῖον ἡ γῆ καὶ ἡ ἀντί-χθων, ἄλλο σῶμα οὐράνιον, ὅπερ ἐπενόησαν οἱ Πυθαγόρειοι, ἵνα συμπληρωθῇ ἡ δεκάς, ὡς ἀριθμὸς τελειότατος· ἐπειδὴ ἐννέα σώματα μόνον παρατηροῦνται. Ταῦτα τὰ δέκα οὐράνια σώματα ἁρμονικῶς διατεταγμένα γεννῶσι διὰ τῶν κινήσεων των θαυμάσιον μουσικὴν, τὴν ἁρμονίαν τῶν σφαιρῶν, ἣν ἡμεῖς δὲν ἀκούομεν, διότι πληττόμενοι τὰ ὦτα ἀπὸ γεννήσεως ὑπ' αὐτῆς, ἠμβλύθημεν πρὸς τὴν θείαν ταύτην τοῦ οὐρανοῦ μουσικὴν. Ἡ γῆ εἶναι σφαῖρα μὲ ἀντίποδας, τὰ ἄλλα οὐράνια σώματα εἶναι τελειότερα τῆς γῆς, διότι αὕτη μὲν λαμβάνει τὸ φῶς τῆς ἐμμέσως παρὰ τοῦ ἡλίου, κατὰ τοὺς Πυθαγορείους, ἐκεῖνα δὲ ἀμέσως παρὰ τοῦ κεντρικοῦ πυρός. Τὴν κυκλικὴν κίνησιν τῆς γῆς περὶ τὸ φωτεινὸν αὐτὸ σημεῖον, ἐδίδαξε πρῶτος ὁ Φιλόλαος· κατ' ἄλλους δὲ ὁ Ἰκέτας. Ὁ Κικέρων, στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ Θεοφράστου, ἀποδίδει εἰς αὐτὸν τὸν Πυθαγόρειον Ἰκέταν τὴν ἀνακάλυ-ψιν, ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἀξονά της. Ἡ αὕτη ἀνακάλυψις ἀποδίδεται ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν Ἐκφάντον, ὅστις καθώρισεν εἰς τὰ ἄτομα μέγεθος, σχῆμα καὶ δύνα-μιν, καὶ ὑπέδειξε ταῦτα διατεταγμένα

ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ὁ Ἐκφάντος οὗτος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Ἰκέτα. Πρὸς τούτους, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς στάσεως τοῦ Ἥλιου ἐν τῷ διαστήματι καὶ τῆς κινήσεως τῆς γῆς περὶ αὐτόν, εἶναι ἀλήθεια, ἀπέδειξε βραδύτερον περὶ τὸ 281 π. Χ. ὁ ἀστρονόμος Ἀρίσταρχος ἐκ Σάμου, ὁ δὲ Σέλευκος περὶ τὸ 150 π. Χ. ἀποδεξάμενος τὴν ἀτελεύ-τητον ἕκτασιν τοῦ κόσμου, ἀνεστήλωσε τελευταῖον τὸ ἡλιοκεντρικὸν σύστημα ὡς μεγάλην ἀρχὴν τῆς ἀστρονομίας ἀμετά-θετον εἰς τοὺς αἰῶνας!

Ἐρευνητής

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου...
Οὗτος παννύει τὰς πτέρυγας καὶ με ἀρπάξει,
Εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, τὴν τῶσον τῆς ἀγάπης ἀναλίαν,
Ἦτις γινώσκει τῶσον νόμους καὶ ἔχει ἀρετὰς τῶσον ὀλίγας.
[G. Clemente Tomei.]

Ἀπαχθεῖς ἐκ τοῦ ὕλικου βίου ὁ ἄνθρωπος, διὰ τινος ἀκαταμαχίτου δυνάμεως, αἶρει τὴν διάνοιαν αὐτοῦ εἰς αἰθέρια ὕψη, μεταφέροντά αὐτὸν εἰς κόσμον φαντασιῶν, μακρὰν τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς πληθύος ἐκείνης τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων κινεῖται, ζῆ καὶ ἐργάζεται.

Ἡ ἀκαταμάχητος ἐκείνη δύναμις, ἥτις ὡς μαγνήτης ἔλκει αὐτὸν εἰς αἰθέριόν τι ἰδανικόν, ὠνομάσθη φαντασία.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἐν συνεχεῖ πάλῃ μετὰ τοῦ πεπρωμένου σὺν τῷ χρόνῳ, μετὰ τῶν κακο-δαιμονιῶν τῆς τύχης, εὐρίσκει ἐν αὐτῇ ἡρε-μὸν τινα καὶ εὐδαίμονα καταφυγὴν, ἀπαλὴν νεοσσίαν εἰρήνης, ἐν ἣ ἀποσύρεται ὁπόταν, καταληφθεῖς ἀπὸ ναυτίας ἐκ τοῦ ὕλισμου τοῦ κόσμου τούτου, θέλει ν' ἀναψύξῃ τὸν νοῦν αὐτοῦ δι' ἄλλων σκέψεων, τὴν ὄρασιν αὐτοῦ δι' ἐξόχων θεαμάτων.

Ἐν τῷ βίῳ πάντες δοκιμάζομεν θλιβεράς στιγμάς, καὶ ὅταν νομίζωμεν, ὅτι ἔχομεν ἐπιχθὴ τὴν φεύγουσαν σκιάν τῆς εὐτυχίας, ὅταν μάλιστα φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἔχομεν προσ-εγγίση αὐτὴν, ἀνυπέροβλητοι φραγμοὶ ἀνορ-θοῦνται ἐνώπιον ἡμῶν καὶ κωλύουσιν ἡμᾶς ν' ἀκολουθήσωμεν τὸ φεῦγον φάσμα.

Ἐν ταῦταις ταῖς στιγμαῖς τῆς ἠθικῆς ἐγ-καταλήψεως, εὐρισκόμεθα μόνοι ἐν μέσῳ τῶν θλίψεων ἡμῶν· τότε εἶνε, ὅπου ἐμφανίζεται πρὸς ἡμᾶς ἡ φαντασία, ἥτις μᾶς συνάγει ἐν-τός των ἀγκαλιῶν αὐτῆς, ἵνα μεταγάγῃ ἡμᾶς

εις ιδανικόν κόσμον, χέουσα τὴν ἀναψυκτικὴν λήθην ἐπὶ τοῦ θλιβεροῦ παρελθόντος.

Εἰς ἀπεριόριστος ὀρίζων ἀνοίγεται τότε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν καὶ ἐφεξῆς ἀποκαλύπτεται ἡμῖν ἄλλη τις γῆ, ἄλλη θάλασσα, ἄλλος οὐρανός, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου, μεταξὺ τοῦ κυανοῦ χρώματος ἐκπλουτίμων λίθων, διαλάμπει ἐν χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένη μία λέξις:

« Ἀ γ ά π η ».



Πληγέντες ἐκ τοῦ θάμβους ἐκείνων τῶν γραμμάτων, ἀποσειόμεθα ἐν ὑποσκιρτήσῃ ἢ κληρᾷ πραγματικῆς ἀναπαρίσταται σφοδρᾷ

ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις ἐκείνης τῆς λέξεως, τῆς ἀστραπτούσης ἐν τῷ κυανῷ τοῦ ἰδεώδους ἐκείνου οὐρανοῦ, διασκεδάζει τὰς σκέψεις ἡμῶν.

— Ἀγαπᾶτε . . . — ψιθυρίζει πρὸς ἡμᾶς ἡδέως, ἡ φαντασία.

— Ἀγαπᾶτε . . . καὶ θά ἦθε εὐτυχεῖς.

(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

Θ. Ι. Κ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Ο ΚΥΝΙΚΟΣ

Διογένης ὁ Σινωπεύς, ὁ κατ' ἔσοχὴν καὶ Κύων ἐπικαλούμενος, ἦτον ὁ ἐπισημότατος καὶ δημοτικώτατος τῶν Κυνικῶν φιλοσόφων.

Ἐγεννήθη τῷ 414 π. Χ. ἐν Σινώπῃ, εἰς Ἀθήνας δὲ ἦλθε παρακολουθῶν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰκεσίαν, διωχθέντα ἐκ τῆς πατρίδος, ὡς παραχαράκτης. Μετὰ πολλὰς προσπάθειας ὁ νέος Διογένης, γενόμενος δεκτός παρὰ τῷ Ἀντισθένῃ, ὡς μαθητῆς, ἐμιμήθη αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν καταφρόνησιν τῶν καθαρῶς θεωρητικῶν γνώσεων καὶ τὴν ἀπέχθειαν πρὸς τὴν ἐπικρατούσαν τότε τῶν ἡθῶν ἐκκλυσίαν, υπερηκόντισε δὲ καὶ τὸν διδάσκαλον καὶ πάντας τοὺς κυνικούς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν φιλοσοφικῶν αὐτῶν διδαγμάτων. Ἀντί δὲ τῆς σκοτεινῆς σοβαρότητος τοῦ διδασκάλου, ἀνέλαβεν ὁ Διογένης ἰλαρότητα καὶ εἰρωνείαν, δι' ἧς ἐδείκνυεν τοῖς συγχρόνοις τὰς μωρίας αὐτῶν. Ἐφρόνει δὲ καὶ ἐδίδασκεν, ὅτι ἡ εὐτυχία ἐγκεῖται ἐν τῇ ἀρετῇ μόνῃ, ἐπομένως

ὁ ἀνθρώπος, ἵνα ἡ εὐτυχία, ὀφείλει νὰ διατελῇ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς (νομιζομένης) εὐτυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μὴ δυναμέ-

νων, νὰ παράσχωσιν αὐτῷ τὴν εὐτυχίαν, ἀπηλλαγμένος δὲ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης:

Ἐπομένως ὁ Διογένης περιεφρόνει καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ τιμὰς, οὐδεμίαν κοινωνικὴν σχέσιν ἀνεγνώριζε καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ ὑπῆρξε παράδειγμα ἀνυπερβλήτου αὐταρκείας. Περιεφέρετο ἐπαιτῶν ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηναίων ἀνυπόδητος καὶ μόλις κεκαλυμμένος τὸ σῶμα, φέρων ράβδον ἀνά χεῖρας καὶ πέτραν ἐπὶ τῶν ὤμων· ἐπὶ πολὺν χρόνον ὡς κατοικίαν εἶχεν ἀπλοῦν πῖθον, ἐνῷ διέτριβε παρὰ τῷ μητρῷ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν.

Τοιοῦτον ζῶν βίον, ἐκίνει καθ' ἐκάστην τοὺς γέλωτας καὶ τοὺς ὄνειδισμοὺς τῶν πολιτῶν, οὓς μετὰ μεγίστης ἀπαθείας ἠνείχετο, ἀπαντῶν ἐνδοτε μετὰ δεικτικότητος καὶ εἰρωνείας, ἐλέγχων τὰς κακίας καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς κοινωνίας. Ἐποίει ἀναιδῶς ἐν μέσῳ ἀγορᾶς, ὅσα κατὰ φύσιν ἐνόμιζε, ἀδιαφορῶν περὶ τῆς γνώμης τῶν ἄλλων. Οἰκογενειακὸν βίον δὲν ἀνεγνώριζεν, ἐν τοῖς γάμοις μεταξὺ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν οὐδὲν παρὰ φύσιν ἐβλεπε, προέτεινε μάλιστα κοινότητα τῶν γυναικῶν. Τὰς ἰδέας τῆς πολιτείας καὶ τῆς πατρίδος ἐμυκτήριζεν αὐτὸς, θεωρῶν ὅλον τὸν κόσμον πατρίδα καὶ ἰδανικὸν εἶχε τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ὡς μία ποίμνη θά ἐζῶν, μὴ χωρίζομενοι ἀπ' ἀλλήλων κατὰ ἔθνη καὶ πολιτείας. Μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν θέσεων δὲν ἐβλεπε διαφορὰν, τὸ νὰ ἦ δὲ τις ἐλεύθερος ἢ δούλος, ἐνόμιζε μὴ ἔχον ἐπιδρασίαν ἐπὶ τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ καὶ ἐπομένως ἀδιάφορον.

Τὰς ἀρχὰς ταύτας ἐκήρυττεν ὁ Διογένης, ὅπου εὐρίσκετο, λόγου τυχόντος. Εἰς θεωρίας δὲ φιλοσοφικὰς δὲν ἐνεβάθυνεν, ἀδέβαιον δὲ εἶναι ἀν' ἐγραφέτι. Ἐκ τοῦ βίου του διεσώθησαν πολλὰ χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα καὶ εὐφύσματα ἀπαντήσεως καὶ λόγια αὐτοῦ. Πλέον ποτὲ εἰς Αἴγινα συνελήφθη ὑπὸ πειρατῶν εἰς οὓς, θέλοντας νὰ τὸν πωλῶσιν καὶ ἐρωτήσαντες τί ἐξέουρε, ἀπήνησεν ἀνθρώπων ἀρχεῖν» εἰς δὲ τὸν κήρυκα παρήγγειλε νὰ κηρύττῃ. «Τίς θέλει νὰ ἀγοράσῃ κύριον.» Ἐπωλήθη δὲ εἰς τὸν Κορινθίου Ξενιάδην, ὅστις ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του. Ἐν Κορίνθῳ ἀπήνησεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐντὸς τοῦ πύθου του καὶ τὸν ἠρώτησε, τί ἐλύηται ἀπὸ αὐτόν, ὃ δὲ ἀπεκρίθη: «Νὰ ἀποσυρθῇ ὀλίγον, ἵνα μὴ καλύπτῃ τὸν ἥλιον». Θαυμάσας δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, εἶπεν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας: «Ἄν δὲν ἤμην Ἀλέξανδρος, ἐπεθύμου νὰ ἦμαι Διογένης».

Ὁ Διογένης ἀπέθανε τῷ 323 π. Χ. Τὰ ἀποδιδόμενα εἰς αὐτὸν ἀποσπάσματα καὶ ἀποφθέγματα ἐξεδόθησαν ἐν τοῖς ἀποσπάσμασι τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων τοῦ Mulaeh (Παρ. 1867).

Ε. Α.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΟΙ ΠΑΡΑΚΛΩ

Κύριε Σμιθσον, (λέγει πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν Σμιθσον, ὅστις ἠγέρθη καὶ ἐπροχώρησεν, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὰς τυπικὰς ἐρωτήσεις, ὃ πρόεδρος δ' Ἐγγρεβίλ), κατηγορεῖσθε διὰ κτυπήματα καὶ μάλωπας, ὅτινες ἐπέφερον ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν δεκαπέντε περίπου ἡμέρας. Τῇ 23 Φε-

βρουαρίου τρέχοντος ἔτους εὐρίσκεσθε ἐν τῇ ταχεῖ ἀμαξοστοιχείᾳ τῆς Μασσαλίας, ἧτις ἀναχωρεῖ διὰ Παρισίους τὴν 11 καὶ 55' τῆς ἑσπέρας. Εἰς Moret ὅπου τὸ τραῖνον σταματᾷ, εἰς ἐκ τῶν ὁδηγῶν τῆς ἀμαξοστοιχείας, κατεβίβασε τὴν ἐξωθεν τοῦ διαμερίσματος 1ης θέσεως, ἣν κατείχετε, ὕβλον, καὶ μετὰ πολλῆς εὐγενείας σᾶς ἐζήτησε τὸ εἰσιτήριόν σας. Ἠγέρθητε ἐκ τῆς θέσεώς σας, εἰς ἣν εἰσθε ἐξηπλωμένος. . . .

— Ἐκοιμώμην, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐξηγήσῃ ὁ Σμιθσον.

Ὁ πρόεδρος ἐξηκολούθησεν:

— Καὶ χωρὶς νὰ εἶπητε λέξιν, ἀγροίκως καὶ μετ' αἰφνιδίας ἀταραξίας (ἀπολύτως ἀκτανοήτου ἄλλως τε) ἐκτυπήσατε τοῦτον εἰς τὸ πρόσωπον δι' ἐνὸς γρόνθου, ἱκανοῦ νὰ φονεύσῃ βούν'. Ὁ κύριος Brunne ζαλισθεῖς, ἐνῷ ὁ ἐπιθεωρητῆς τῆς ἀμαξοστοιχείας προέβαινε εἰς τὴν σύλληψίν σας, μετεφέρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του πλήρης αἱμάτων, ἅτινα ἤμωσαν ἐκ τοῦ στόματός του. Διέμεινε ἐν τῇ κλίνῃ περὶ τὰς δύο ἑβδομάδας. Ἀποκατασταθείσης ἤδη ἐντελῶς τῆς υγιείας του, παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων καὶ ζητεῖ 200 φράγκα ἀποζημιώσιν. Αἱ ἀξιώσεις του. . . .

— Εἶναι πολὺ μέτρια, διέκοψεν ὁ Ἐγγρεβίλ Σμιθσον. Τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ὑπέθετον ὅτι εἶχον κτυπήσει τοσοῦτον ἰσχυρῶς καὶ λυποῦμαι, διότι ἔσχον τὴν χεῖρα βαρεῖαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἔχει οὕτω, ἐννοῶ ἐν τούτοις νὰ πληρώσω εἰς τὸν κ. Brunne δικαίαν ἀποζημιώσιν. Εἶμαι λοιπὸν ἑτοιμὸς νὰ μετρήσω εἰς τὰς χεῖρας τοῦ συνηγόρου του ποσὸν 200 δολλαρίων, εἴτε εἰς γαλλικὰ νομίσματα, ἢ περὶ περίπου ἀντιστοιχοῦσιν εἰς 1000 φράγκα.

Ὁ συνηγόρος τοῦ Brunne ἠγέρθη, ἀνύψωσε τὸ ἐπινώτιον τῆς τριβέννου του καὶ εἶπε:

— Συμφωνῶ μὲ τοὺς λόγους τοῦ κατηγορουμένου· ὁ πελάτης μου, δι' ἐμοῦ παραδέχεται τὴν δόλωσιν, ἧτις ἐγένετο εἰς αὐτόν, καὶ δηλοῖ ὅτι ἀποσύρει τὴν ἀγωγὴν του.

Ἦδη ὁ Σμιθσον ἐνόμισεν, ὅτι ἡ διαδικασία ἐπεραιώθη καὶ ἔθετε τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον. Ἐξεπλάγη ὅμως ἰδὼν τὸν πρόεδρον διὰ χειρονομίας νὰ ἐπέμβῃ.

— Φυλάξατε τὰ χρήματά σας, κύριε Σμιθσον. Τὸ δικαστήριον θὰ λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν τὴν αὐθόρμητον ταύτην ὑμῶν γενναιοδωρίαν, ὡς καὶ τὴν παραίτησιν τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις τὸ πλημμέλημα ὑφίσταται, προβλεπόμενον καὶ τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου, ὅστις δὲν παρατεῖται. Αἱ περὶ τῆς διαγωγῆς ὑμῶν ληφθεῖσαι πληροφορίες, εἶναι λίαν εὐνοϊκαί. Ἡ ἐνταῦθα ἀμερικανικὴ παροικία συνηγορεῖ θερμῶς ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ σᾶς παριστᾷ ὡς τέλειον τζέντλεμαν, μεμορφωμένον καὶ φιλοφρονητικώτατον. Ματαίως ὅθεν ἀναζητεῖ τὸ ἐλαττήριον τῆς ἐπιθέσεώς σας κατὰ πτωχοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἀχαρακτήριστον καὶ βάρβαρον πράξιν, ἧτις σᾶς ἔφερε σήμε-

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΜΑ ΥΑΔΙΚΩΝ

Κ. Α. ΜΑΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, - 77 ΟΔΟΥ 77. - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΜΕΝΑΙ



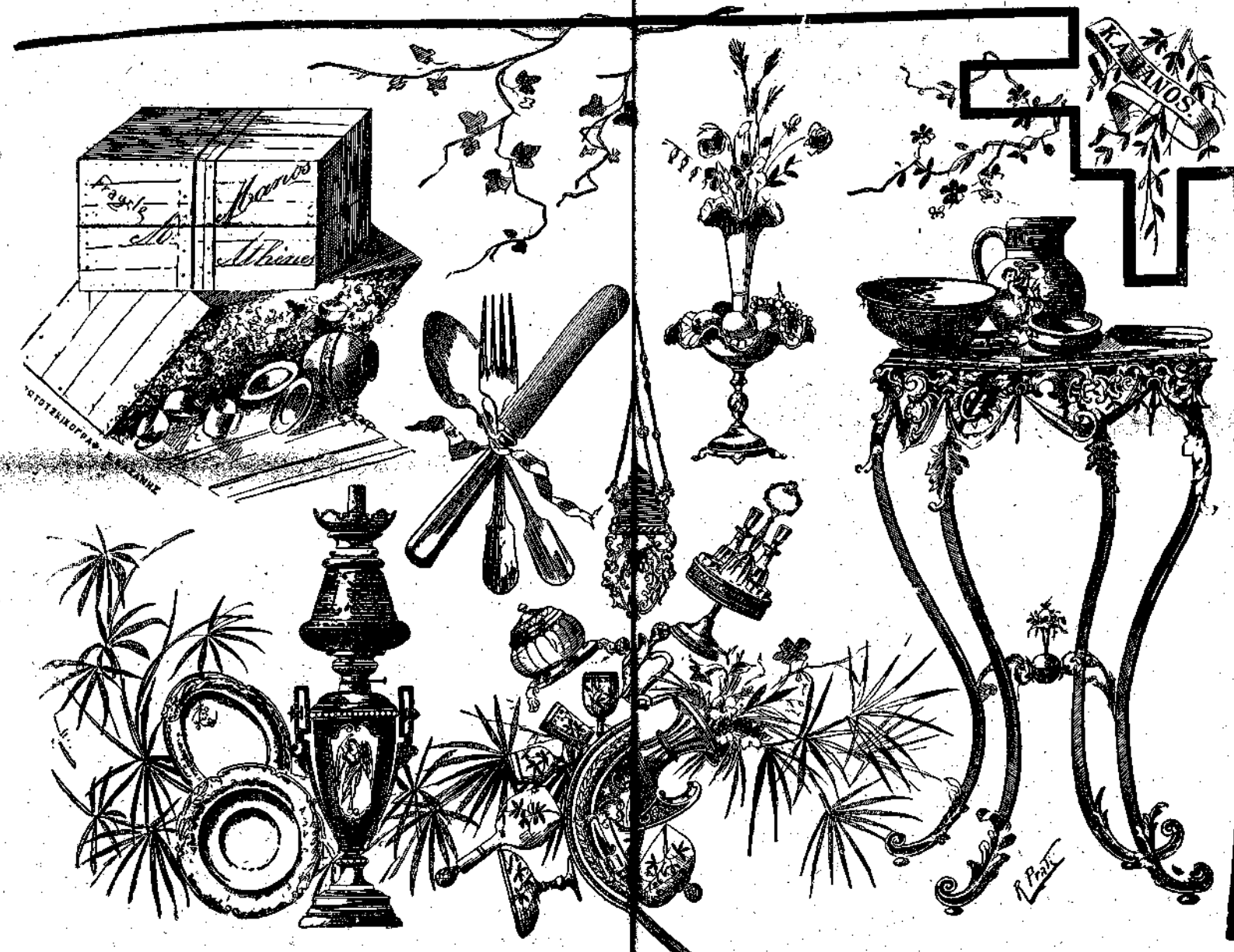
ΔΑΜΠΙΑΙ
ΚΡΕΜΑΣΤΑΙ
ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΕΪΟΥ ΚΑΙ ΚΑΦΕ

ΔΙΣΚΟΙ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΣΚΕΥΗ ΕΠΑΡΓΥΡΑ
ΚΑΙ
ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΛΛΩΝ
ΜΕΤΑΛΛΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΙΔΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ
ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ



ΣΚΕΥΗ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΑ ΥΑΛΙΝΑ
ΚΑΙ
ΕΚ ΠΕΠΙΕΣΜΕΝΟΥ
ΧΑΡΤΟΥ

ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ
ΝΙΠΤΗΡΩΝ
ΕΚ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ
ΚΑΙ ΦΑΪΑΝΣ

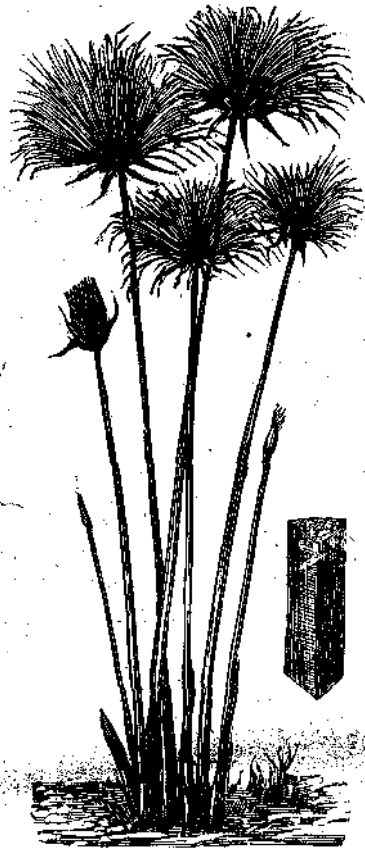
ΔΙΑΦΟΡΑ
Νέα μηχανήματα
ΛΑΜΠΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΑ
ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑ
ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΕΙΔΩΝ



Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ καταστήματι ΜΑΝΟΥ εὐρισκόμενα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ νέου ἔτους ὑπέστησαν ἐκπτώσιν 20 καὶ 30 ὅσο ἐπὶ τῶν ὀρισμένων τοῦ τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους.

εις την Αλεξανδρην. Οι δε μεγαλείτεροι Φαραώ, ήμιλλώντο εν τῇ διακοσμήσει τῆς Μέμφιδος διά λαμπρῶν οἰκοδομῶν, προ πάντων δὲ διὰ διευρύνσεως τοῦ κυρίου ναοῦ τοῦ Φθα (Πτόχ) ἢ Ἡφαίστου, τοῦ ἰδρυθέντος ὑπὸ τοῦ Μηνός. Ἦδη εὕρισκονται ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς παλαιᾶς ταύτης Μέμφιδος δύο λόφοι πλήρεις ἐρείπειων, μόλις δὲ ἀναγνωρίζονται αἱ περιφέρειαι τοῦ Φθα καὶ τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων. Οἱ μεγαλοπρεπέστεροι μάρτυρες τῆς σημασίας τῆς Μέμφιδος εἶναι αἱ παρ' αὐτὴν πυραμίδες, οἱ τάφοι τῶν Ἀπίδων καὶ ἀπειράριθμοι τοιοῦτοι ἰδιωτικοί.



Ο ΠΑΠΥΡΟΣ

Ἡ ὑπὸ τοῦ Μηνός ἰδρυθεῖσα αὕτη πόλις, διετέλεσεν ὡς πρώτη πόλις τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ ἐμπορικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐποψίν. Ὁ δ' ἐπὶ τοῦ Νείλου λεγόμενος κέντρον τῆς ἐμπορίας μετα τῶν γειτονικῶν χωρῶν. Ἐνταῦθα συνεκκεντροῦντο τὰ ἀπὸ τοῦ κέντρον τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀραβίας μετακομιζόμενα δι' ἀπειράριθμων καραβανίων ἢ μικρῶν πλοιαρίων διὰ τοῦ Νείλου προϊόντα, ἅτινα ἀντήλασσον μετὰ τῶν ἐν ταῖς γονιμώταταις πεδιάσιν τοῦ Δέλτα καλλιεργουμένων δημητριακῶν καρπῶν. Οὐδαμοῦ ἄλλοτε οἱ Φοίνικες, οἱ Ἄγγλοι αὐτοὶ τῆς ἀρχαιότητος, εὕρισκον εὐρύτερον, καλεῖτερον καὶ πλουσιώτερον ἐμπόριον πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἢ ἐνταῦθα.

(Ἐπεται συνέχεια)

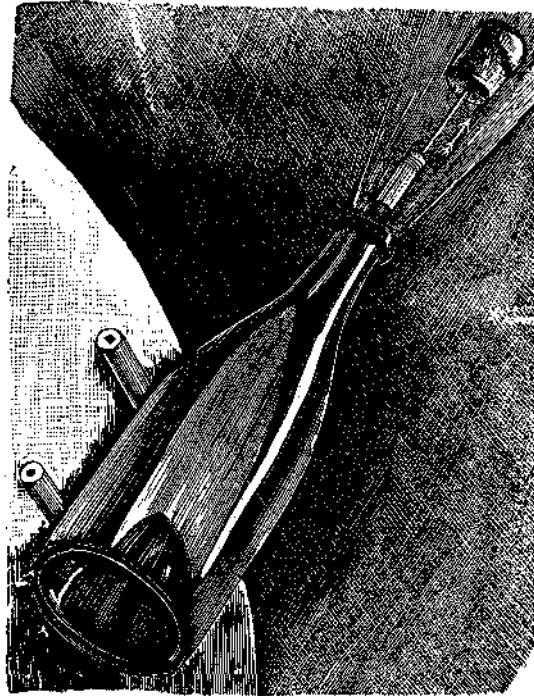
Φ. Π.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΕΚΠΥΡΣΟΚΡΟΤΗΣΙΣ

Θέλετε ν' ἀκούσητε ἐκπυρσοκρότησιν πυροβόλου; Θέλετε νὰ ἴδητε δούλιον; θέλετε νὰ ἴδητε τὴν ὀπισθοδρόμησιν ἐνὸς πυροβόλου; Δύνασθε ν' ἀπαντήσητε μετὰ θάρρους καταφατικῶς, διότι τὸ προτιθέμενον πείραμα εἶναι ἐκ τῶν ἀκίνδυνωτάτων

καὶ ἀπλουστάτων, ὡς θὰ ἴδητε ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι. Λάβετε κενὴν καὶ χονδρὸν πάχους φιάλην καὶ πληρώσατε αὐτὴν ὕδατος κατὰ τὰ τρία αὐτῆς τέταρτα τὸ ὕψος. Διαλύσατε ἐν ταύτῃ ὀλίγην διττοχρωμικὴν πότασσαν, ἐκ τῆς συνήθως μεταχειριζομένης καὶ πωλουμένης ἐν τοῖς φαρμακείοις ἐντὸς μικρῶν τεμαχίων χάρτου, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὕδατος τοῦ Σέλστ, ἢ λεμονάδος.



Τοῦτο ποιεῖτε τὴν κενὴν τοῦ ἑτέρου πακέτου τοῦ χάρτου, τοῦ περιέχοντος τὸ ταρταρικόν δέυ, (διότι πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὕδατος τοῦ Σέλστ δύο ἀπαιτοῦνται, ὡς γνωπτὸν οὐσία, ἢ πότασσα, καὶ τὸ ταρταρικόν δέυ) ἐντὸς χονδρῶν χάρτου (παιγνιοχάρτου) κυλινδροειδῶς διατεθειμένου, οὗτινος κλείετε τὴν κάτω ὀπὴν δι' ἐπιπέματος ἐξ ἀπορροφητικοῦ χάρτου κατεσκευασμένου Ἦδη ἀναρτήσατε τὸν σωλῆνα σας τοῦτον, τοῦ ἀνοικτοῦ μέρους εὕρισκόμενον πρὸς τὰ ἄνω, κάτωθι τοῦ φελλοῦ τῆς φιάλης διὰ τινος καρφίδος καὶ μικροῦ νήματος κλωστής, καὶ θέσατε τὸ δλον ἐντὸς τοῦ στομίου τῆς φιάλης, καὶ ἀφοῦ ἐπιστομίσητε ἐρμητικῶς διὰ τοῦ φελλοῦ, προσέχοντες, ὥστε ὁ χάρτινος σωλῆν νὰ μὴ ἐφάπτηται τοῦ ὕγρου, κρατεῖτε αὐτὴν καθέτως καὶ μετὰ προσοχῆς, χωρὶς νὰ κινεῖται τὸ ἐν αὐτῇ ὕδωρ, μεταξὺ τῶν χειρῶν σας.

Ἦδη τὸ πυροβόλον σας εἶναι ἔτοιμον πρὸς ἐκπυρσοκρότησιν καὶ δὲν ἀπομένει ἢ νὰ θέσητε τὸ πῦρ. Πρὸς τοῦτο δὲν ἔχετε ἄλλο νὰ πράξητε ἢ νὰ τοποθετήσητε τὴν φιάλην ὀριζοντίως ἐπὶ δύο στοργύλων μολυβδίδων, ἐπὶ τῆς τραπέζης τεθειμένων, ὡς δεῖκνυσιν ἡ ἡμετέρα εἰκὼν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύουσι τοὺς ὑποστάτας τοῦ τηλεβόλου. Τὸ ὕδωρ, τότε θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν χάρτινον σωλῆνα, νὰ διαλύσῃ τὸ ταρταρικόν δέυ, καὶ ἀναπτυσσομένου ἀμέσως ἀνθρακικοῦ δέεος, διὰ τῆς ἐπαφῆς ἐκείνου πρὸς τὴν διττοχρωμικὴν πότασσαν, ὡθεὶ τοῦτο τὸ ἐπιπέωμα τῆς φιάλης διὰ βίαιας ἐκπυρσοκροτήσεως, ἐνῶ ἡ φιάλη ἐξ ἀντιδραστικοῦ ἀποτελέσματος φέρεται πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀπομιμουμένη ἀκριβῶς τὴν ἀπωσιν τοῦ τηλεβόλου.

Φ. Π.

Η ΗΧΩ



ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΣ ΑΝΕΥ ΤΥΧΗΣ

[Ἐν τῷ ἀστονομικῷ τμήματι παρὰ τὴν παραλίαν. Μόλις ἀνέστυραν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀτομόν τι, θελήσαν νὰ πνιγῇ καὶ ἀφοῦ τῷ ἔδωκαν νέα ἐνδύματα, τὸ ὑπέβαλον εἰς προανάκρισιν. Παρίστανται ὡς μάρτυρες οἱ δύο δῦται, οἵτινες τὸν ἔσωσαν.]

- Ὁ ἀνακριτής. Πῶς ὀνομάζεσαι, ποῦ κατοικεῖς, τὸ ἐπάγγελμά σου καὶ τὴν ἡλικίαν σου.
- Ὁ αὐτόχειρ. Τούλιος Δελφόντ, 225, ὁδὸς Βωζιράρ, ἐμποροῦπάλληλος ἀνεῦ θέσεως, 26 ἐτῶν.
- Ὁ ἀνακριτής. Ἐπεχείρησες αὐτοχειρίαν;
- Ὁ αὐτόχειρ. Μάλιστα, Κύριε ἀνακριτά.
- Ὁ ἀνακριτής. Ὡς βλέπω, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, ὅπου ἠθέλησες νὰ φονευθῆς.
- Ὁ αὐτόχειρ. Ὁχι, Κύριε ἀνακριτά, ἀλλὰ τί νὰ κάμω, ἀφοῦ δὲν ἔχω τύχην;
- Ὁ ἀνακριτής. Καὶ ποῖας ἀφορμῆς ἔχεις κατὰ τῆς ζωῆς σου; πῶθεν ἡ ἀπελπίσις σου αὕτη προήλθεν;
- Ὁ αὐτόχειρ. Ἡ ἀτυχία, κύριε ἀνακριτά, ἡ ἀτιμος ἀτυχία μου, παντοῦ. Οὐδαμοῦ δύναμαι νὰ εὐρω θέσιν. Φαντασθεῖτε. Ἐξ μῆνας πεινώ καὶ καταγίνομαι νὰ εὐρω ἐργασίαν, ἀλλὰ πάντοτε ἀποτυγχάνω. Τὰ ὄργανά σας δὲ μοὶ ἔκκιμαν τὴν χειροτέραν ἐκδούλευσιν. Δὲν ἔχω τύχην!
- Ὁ ἀνακριτής. Ἀπ' ἐναντίας εἶχες μεγάλην τύχην νὰ σωθῆς ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς γενναίους ἀνθρώπους.
- Ὁ αὐτόχειρ. Ὀνομάζετε αὐτὸ τύχην, Κύριε ἀνακριτά; Ἐὰν δὲν εὕρισκοντο ἐκεῖ πλησίον μου, θὰ ἦτο τὸ ἴδιον. Πάλιν θὰ ἐσωζάμην. Δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν. Ὁ χάρος δὲν με θέλει.
- Ὁ ἀνακριτής. Καὶ ἐπεχείρησες πολλάκις ν' αὐτοκτονήσης;
- Ὁ αὐτόχειρ. Πεντάκις, κύριε ἀνακριτά, πεντάκις καὶ πάντοτε ἐσώθην. Οὐδεμίαν αὐτοχειρίαν μου ἐπέτυχεν ἕως τώρα. Τὴν πρώτην φοράν ἐτράβηξα μιαν πιστολίαν εἰς τὴν κεφαλὴν μου.

Ἡ σφαῖρα ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ κρανίου μου, μόλις δὲ με ἤγγισε καὶ μοῦ ἀφήκε μικρὰν πληγὴν. Θὰ ἐπανελάμβανον δὲ ἀμέσως τὸ πείραμα, ἐὰν δὲν ἐλιποθύμουν. Οἱ γείτονες ἔτρεξαν, ἐβίασαν τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου καὶ μ' ἐπανεφέρον εἰς τὴν ζωὴν.

Ὁ ἀνακριτής. Τὴν δευτέραν φοράν;

Ὁ αὐτόχειρ. Τὴν δευτέραν φοράν ἐπέχειρσα ν' ἀποθάνω διὰ τῆς ἀσφυξίας. Ἐπήγαινε τὸ πρᾶγμα θαυμάσια. Ἦρχισα νὰ τὰ χάνω καὶ νὰ εἰσέρχωμαι εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ὅτε αἰφνιδίως κράκ! πίπτει ἐξ ἀκατανόητου κινήσεώς μου ἡ λυχνία ἐκ τῆς καθέκλας, ἣν εἶχον ἀφήσει πλησίον τῆς κλίνης μου, καταλαμβάνει τὸ πῦρ τὸ παραπέτασμα τοῦ παρακειμένου παραθύρου, ἢ πλὸς κατασυντρίβει τὴν βελον αὐτοῦ, ὁ ἀήρ ἀμέσως εἰσέρχεται ἐν τῷ δωματίῳ, καὶ σβύνει τὴν πυρκαϊάν. τὴν δὲ πρώτην ἐγειρομαι καὶ μετ' ἐκπληξέως βλέπω ἐμαυτὸν ἀντὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, μεταξὺ τῶν ἀπελθόντων, ἐν τῷ δωματίῳ μου καὶ πάλιν, μεταξὺ τῶν ἀκινήτων μου πραγμάτων καὶ με σφοδρὸν πονοκέφαλον.

- Ὁ ἀνακριτής. Τὰς δὲ ἄλλας φορές;
- Ὁ αὐτόχειρ. Ἦθέλησα νὰ κρεμασθῶ καὶ τὸ σχοινίον ἀπροσδοκῆτως κόπτεται ὑπὸ τὸ βάρος μου. Ἐπεχείρησα νὰ φαρμακωθῶ καὶ ἔλαβον ἀρκετὴν δόσιν δηλητηρίου, ἀλλ' ὁ στόμαχός μου ἀνθῆξε καὶ μόνον ἐπ' ὀλίγον ἠσθένησα. Ἐβρίθην καὶ ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου, ἀλλ' ἔβρεχε καὶ ἔπεσα ἐπὶ τοῦ ἀλεξιβροχίου μῆς παχυσάρκου γυναικός, τῆς ὁποίας συνέτριψα τὸν βραχίονα. ἐγὼ δὲ ἐξήρθωσα τὸν πόδα μου με μετέφερον εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ μ' ἐθεράπευσαν. Αἶ, δὲν σὰς εἶπον, ὅτι ἡ τύχη μου εἶναι τοιαύτη;

Ὁ ἀνακριτής. Αὐτὰ εἶναι προσποιήσεις. Δὲν ἐννοῶ δὲ, ἀφοῦ τοσάκις ἐπεχείρησες ν' αὐτοκτονήσης καὶ ἀπέτυχες, νὰ θέλῃς πάλιν νὰ ἐπαναλάβῃς ματαιὰς ἀποπειράς.

Ὁ αὐτόχειρ. Ἰσα ἴσα, κύριε ἀνακριτά, αὐτὴν τὴν φοράν εἶχα λάβει ὀλίγα μέτρα μου καὶ μ' ἔλα ταῦτα, εἶδατε, ἡ τύχη πῶς με κατέτρεξε πάλιν.

Εἰς ἐκ τῶν δῦτων. Ἀληθῶς, κύριε ἀνακριτά, αὐτὴν τὴν φοράν ἐφάνη, ὅτι εἶχε λάβει ὀλίγα μέτρα, ἀλλὰ...

Ὁ ἀνακριτής (πρὸς τὸν δῦτην). Σιώπα, σὺ (πρὸς τὸν αὐτόχειρα). Ἐξακολούθησον (κατ' ἴδιαν). Παλὺ παράδοξον με αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, νὰ ἐπιμένῃ τόσον βλακωδῶς ν' αὐτοκτονήσῃ.

Ὁ αὐτόχειρ. Αὐτὴν τὴν φοράν, ἀποφασίσας νὰ δώσω ὀριστικῶς τέλος εἰς τὴν ζωὴν μου, ἀγοράζω ἐν ρεθόλβερ πρώτης δυνάμεως, λαμβάνων ἐν σχοινίον στέρεόν, προμηθεύομαι ἀπὸ τοῦ φαρμακείου ἰσχυρὰν δόσιν λαυδάνου καὶ πορεύομαι πρὸς τὴν παραλίαν, ὅπου ἐκλέγω θέ-

σιν καλήν και ἔρημον. Τότε ἐτοιμάζω τὰ τῆς αὐτοκτονίας μου ὀριστικῶς πλέον με ἀπόφασιν νὰ μὴ διαφύγω. Ἀκούσατε. Θέτω τὴν θηλείαν τοῦ σχοινοῦ εἰς τὸν λαιμὸν μου, ἀφοῦ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον ἔδεσα λίθον, πίνω τὸ δηλητήριο, ρίπτω μίαν βολὴν τοῦ πιστολίου κατὰ τῆς κεφαλῆς μου και ἐν ταύτῳ ρίπτομαι εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ ἀνακριτής (μετ' ἐκπλήξεως). Καὶ ὑστερον ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἐφρονεῖς; Τί διάβολον λοιπὸν ἔχεις!

Ὁ αὐτόχειρ. Τὸ βλέπετε, κύριε ἀνακριτά, εἶμαι ἐτι σῶος. Δὲν σὰς τὸ εἶπον; Δὲν ἔχω τύχην!

Ὁ ἀνακριτής. Καὶ πῶς ἐσώθης ἀπ' ὅλα ταῦτα;

Ὁ αὐτόχειρ. Ἰδοῦ. Πίπτων, ἐπιροβόλησα πλαγίως και δὲν με ἤγγισεν ἡ σφαῖρα, τούναντίον εὔρε τὸ σχοινίον και τὸ ἔκαυσε. Οἱ δὲ ἄνθρωποι σὰς φαίνεται, ἰδόντες με μακρόθεν φερόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἐσπευσαν ἐγκαίρως και με ἔσωσαν.

(Οἱ ὑπάλληλοι τῆς δικαιοσύνης παρέτήρησαν τότε ἀλλήλους μετ' ἀπορίας και ἐμόρφασαν).

Ὁ ἀνακριτής. Τὸ δὲ δηλητήριο πῶς δὲν ἐνήργησεν;

Ὁ αὐτόχειρ. Τὸ δηλητήριο; Ἄ, δι' αὐτὸ εἶναι νὰ γελάσῃ κανεὶς. Μόλις μ' ἔβγαλαν οἱ ἄνθρωποι σὰς ἔξω, με ἀνέστρεψαν με τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω νὰ ἐμέσω τὴν θάλασσαν, τὴν ὅποιαν εἶχα πῖει και μαζὺ με αὐτὴν, ἔβγαλα και τὸ δηλητήριο, χωρὶς νὰ με πειράξῃ.

Ὁ ἀνακριτής (μετ' ἀνακουφίσεως). Ἐχει καλῶς. Ἰδὼν ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐπαναλάβῃς πλέον.

Ὁ αὐτόχειρ. Δὲν ἤξεύρω. Ἄλλὰ με τοιαύτην τύχην, τί δύναμαι νὰ κάμω;

(Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ γραμματεὺς ἐτακτοποιεῖ διάφορα χαρτῖα και σημειώσεις τοῦ αὐτόχειρος, ἅτινα εἶχον εὑρεθῆ εἰς τὰ ἐνδύματά του, δε φησὺρίζει λέξεις τινὰς εἰς τὸ σὺς τοῦ ἀνακριτοῦ).

Ὁ ἀνακριτής (μετὰ ζωηροῦ ὕφους). Εἶπες ὅτι ὀνομάζεσαι Τούλιος Δελφόντ;

Ὁ αὐτόχειρ. Μάλιστα.

Ὁ ἀνακριτής. Υἱὸς μονογενῆς τοῦ Λουδοβίκου Δελφόντ. και τῆς Ἀλεξανδρίνης Τεστιέ;

Ὁ αὐτόχειρ. Ἀκριβῶς.

Ὁ ἀνακριτής. Ἐγεννήθης εἰς τὸ Λιμόζ τὴν 14 Αὐγούστου 1860;

Ὁ αὐτόχειρ. Μάλιστα, πῶς τὸ ἐμάθατε;

Ὁ ἀνακριτής. Λοιπὸν, κύριε Δελμόντ, μάθετε, ὅτι κληρονομεῖτε 400,000 φράγκων.

Ὁ αὐτόχειρ. Τί λέγετε, κύριε ἀνακριτά, εἰς ἐμὲ ἀποτεινεσθε ἢ ἀστεϊεύεσθε;

Ὁ ἀνακριτής. Σὰς λέγω, ὅτι κληρονομεῖτε 400,000 φρ. ἀπὸ τὴν θείαν σὰς Τεστιέ, ἀποθανούσαν πρὸ μηνὸς και ἤδη ζητεῖσθε ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον.

Ὁ αὐτόχειρ. Τί λέγετε; δὲν εἶναι δυνατόν, διότι ἄλλως θὰ με ἔπερνεν ὁ χάρος.

Ὁ ἀνακριτής. Ὅ,τι σὰς λέγω εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἰδοῦ και ἡ ἐφημερίς δι' ἧς ζητεῖσθε ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον.

Ὁ αὐτόχειρ (ἀφοῦ ἀνέγνωσεν ἀπλήστως. Ἐν συγκινήσει). Ἄ, δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἐπετύγγανον αἱ αὐτοχειρίαι μου!

Ὁ ἀνακριτής. Οὕτως ἔχει και δὲν πρέπει οὐδεὶς νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν ἔχει τύχην!

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ροῦς.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς μαθητῆς ἠρώτησε τὸν διδάσκαλόν του: — Τί διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ πολιτισμοῦ και βαρβαρότητος;

— Ὁ δὲ καθηγητῆς ἀμέσως τῷ ἀπήντησεν: — Ἰδοῦ. Ἡ διαφορά μεταξὺ πολιτισμοῦ και βαρβαρότητος εἶναι, ὅτι ὁ μὲν πολιτισμὸς φονεῦει τὸν ἐχθρόν του εἰς ἑξ' ἑκατάδας μέτρα με σφαῖραν τηλεβόλου. ἡ δὲ βαρβαρότης τῷ κόπτει τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς σπάθης.

Πατήρ τις ἠρώτησεν ἐσπέρας τι τὸν μικρὸν υἱόν του:

— Ἐνθυμῆσαι, Ἰωάννη, διατί ὁ Θεὸς ἀπέβαλε τὸν Ἀδάμ και τὴν Εὔαν ἐκ τοῦ Παραδείσου;

— Ἀμ' ἐξέρω γῶ, πατέρα, μήπως ἤμουν γεννημένος τότε;

— Ἐξέρω γῶ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἱστορίας δὲν ἐνθυμῆσαι τίποτε, τὸ μῆλον;

— Ἄ, ναί, ἐνθυμοῦμαι, διότι ἔφαγαν τὸ μῆλον πρὸ τοῦ φαγητοῦ.

Μήτηρ τις δίδει εἰς τὴν μικρὰν θυγατέρα της γλυκύσμα και αὐτὴ δὲν τὴν εὐχαριστεῖ.

— Πῶς, Τιτῆ, τῆ λέγει, δὲν γνωρίζεις τί λέγουν δταν δίδουν εἰς τὰ παιδιὰ γλυκύσματα;

— Ναί, μαμμά μου.
— Αἱ, τί λέγουν;
— Νά, λέγουν, δώσε μου και ἄλλο.

Ὁ μικρὸς Βώβης πηγαίνει διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ σχολεῖον. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του δὲ τὸν ἐρωτᾷ ὁ πατήρ του:

— Αἱ, εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν σου;

— Ὅχι, εἶναι βλάε, ἀπαντᾷ ἀπροσοκῆτως ὁ Βώβης: δὲν γνωρίζει τίποτε!

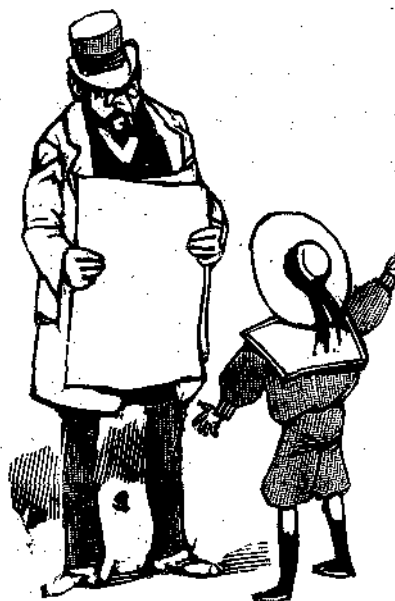
— Πῶς, ὁ διδάσκαλός σου δὲν γνωρίζει τίποτε;

— Ναί, ὁ διδάσκαλός μου, ἀφοῦ με ἠρώτησε ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν! Ἀκούς ἐκεῖ, νὰ μὴ γνωρίζῃ και νὰ ἐρωτᾷ ἐμέ;

Ὁ μικρὸς Κώστας ζητεῖ ἐπιμόνως ἀπὸ τὸν πατέρα του, νὰ τῷ ἀγοράσῃ ἓν τύμπανον.

— Διὰ νὰ μοῦ σκοτίλῃς τὸ κεφάλι, δὴν τὴν ἡμέραν; τῷ ἀπαντᾷ ὁ πατήρ του.

— Ἄ, ὄχι, πατέρα, θὰ παίζω, δταν κοιμάσαι, ἐπιλέγει ὁ μικρὸς πονηρὸς.



ΑΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΖΗΣΙΣ

Πατήρ ἀπαθῆς και υἱὸς ἀνήσυχος.
— Πατέρα, τρέξε, ἡ μαμμά κλαίει.
Ὁ πατήρ ἀναγινώσκει ἀπαθῆς.
— Πατέρα, σοῦ λέγω ἡ μαμμά κλαίει, ἔλα σπῆτι.
— Καλά, νὰ διαβάσω πρῶτον.
— Μὰ τὴν διάβασε τόσην ὥραν ὁ παππᾶς, πατέρα.
Ὁ πατήρ ἐντρομος:
— Ποῖαν ἐδιάβασεν ὁ παππᾶς, τὴν μαμμά σου;
— Ὅχι, καλὲ πατέρα, τὴν ἐφημερίδα.



ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ ΤΟΠΙΚΑ

Κύριε τις θέλων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ τραῖνον Συντάγματος-Ὀμονοίας και μὴ τολμῶν, διότι ἦτο ὑπέροπλος, λέγει μετ' ἀστεϊότητος ὅπως τῷ παραχωρήθῃ θέσις:
— Ἡ κίβωτος τοῦ Νῶε εἶναι λοιπὸν πλήρης;
— Ὅχι, τῷ ἀπαντᾷ ἀπερισκέπτως ἕτερος Κύριος: λείπει ἀκόμη ἓν ζῶον.



Ἐν τοῖς ἐσχάτως γενομένοις γυμνασίοις ἐν Τρικιάλοις, εἰς ἀξιωματικὸς παρατήρησι μετ' ἐκπλήξεως δύο στρατιώτας ἐξηπλωμένους μετὰ νωχελείας κάτωθι ἐνός δένδρου, ἐνῶ οἱ συνάδελφοί των γυμνάζονταν ἐν ἰδρωτί και κόπῳ πολὺ πρὸς ἐκτέλεισιν ψευδοῦς μάχης. Τρέχει

δ' ἐσπευσμένως πρὸς αὐτοὺς και μετὰ θυμοῦ τοῖς λέγει:
— Ἀθλοὶ! ἀναίσθητοὶ! τί κάμνετε αὐτοῦ; δὲν βλέπετε οἱ ἄλλοι τί ὥραϊα κάμνουν τὸ μέρος των, και σεῖ; κοιμάσθε;
— Ὅχι, κύριε λοχαγέ, ἡμεῖς ἴσα ἴσα κάμνομεν τοὺς ἀπεθαμένους ἀπαντῶσιν οὗτοι μετ' ἐτοιμότητος.



Χαρταπαικτῆς τις ἀπωλέσας ὅ,τι εἶχεν, ἔλεγε πρὸς τὸν δανειστὴν του:
— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας σκέπτομαι νὰ ἐγκαταλείψω τὴν γῆν.
— Τί; . . . ὅ' αὐτοκτονήσῃς; τὸν ἐρωτᾷ μετὰ φόβου ὁ δανειστῆς του, δὲν θὰ μ' ἐξοφλήσῃς πρῶτον ὅ,τι μοῦ ὀφείλεις;
— Ὅχι, ἀδελφέ, ὑπέλαβεν ὁ πρῶτος, θὰ μετοικήσω εἰς τὴν θάλασσαν, σκοπεῶ νὰ γίνω ναυτικός.



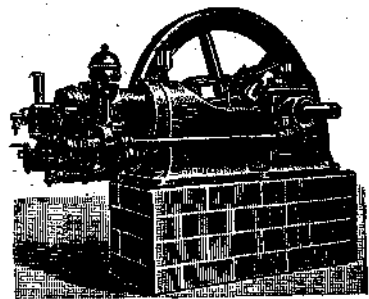
Εἰς τὴν Σύρον:
Ὁ Μπαρμπά Λεονάρδος. Τρέξε, Ἀγγελικῆ, νὰ ἰδῇς εἰς τὴν ἀγοράν, ἂν ὁ κύρ Μανώλης ἔχει γουρουνίσια πόδια.
Ἡ κ.ε.ρ. Ἀγγελικῆ (τρέχει και ἐπιστρέφει):
Ἐπῆγα ἀρετικῶς, μὰ δὲν εἰμπορέσα νὰ ἰδῶ ἂν ἔχη ὁ κύρ Μανώλης γουρουνίσια πόδια, γιατί ἐποροῦσε τῆς μπότες του.



Ἐνῶ ὁ Περικλῆς και ὁ Σωκράτης περιπατοῦν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Σταδίου, συναντῶνται μετὰ τινος γνωστοῦ, ἢν μόνον ὁ δεύτερος χαιρετᾷ.
— Πῶς, Περικλῆ, ἐρωτᾷ οὗτος, δὲν ἐχαίρετῃσες τὴν Κυρίαν Κατίνα;
— Τῆς ἔπρεπε, δίδει προχθές μοῦ εἶπεν, ὅτι εἶμαι γέροντα, ἀπαντᾷ ὁ Περικλῆς.
— Τί ψεῦδος! ἐπιλέγει ὁ Σωκράτης; νὰ θεωρῇ τις γέροντα ἄνδρα πενήτην ἑτάω, ἐνῶ ὁ ἰδικὸς της εἶναι ἐξήκοντα.



Εἰς Ἑλλῆν και εἰς Ἀγγλος ἐπιλονεῖσκουν ἐσχάτως πρὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἔθνους ἐκάστου. Καὶ ὁ μὲν Ἑλλῆν ἔλεγεν, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ και φιλόσοφοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξῆλθον.
Ὁ δὲ Ἀγγλος ἀπήντησεν:
— Εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, διότι δὲν ἐξέρχονται πλέον τοιοῦτοι ἐξ Ἑλλάδος.

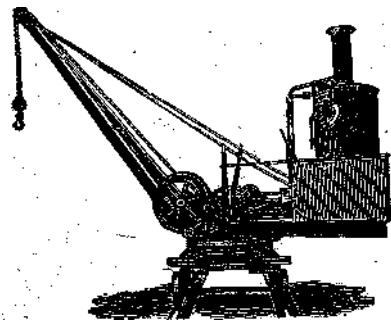


Α. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Σοφοκλείου



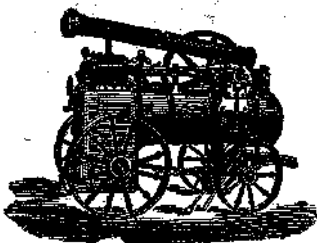
Γραφείον τεχνικόν κ' ἐμπορικόν.
 Ἐργοστάσιον ἐπισκευῶν.
 Τμήμα ἐργοληψιῶν.
 Διαρκῆς ἐκθεσις καὶ πῶλησις μηχανῶν καὶ τεχνικῶν εἰδῶν.
 Ἐγκατάστασις φωτισμοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ ἀετυλίνης.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀποθήκαι.

ΒΟΛΟΣ

Ἵποκαταστήματα. Πλήρης συλλογὴ γεωργικῶν ἐργαλείων εὐρωπαϊκῶν καὶ παντοίων μηχανῶν.



ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Ἀνάδοχος τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως δι' ἠλεκτρισμοῦ. Ἵποκαταστήματα γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ἄλλων μηχανημάτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἌΤΜΟΣ

A. B. C. Code 4th Ed. used.

Τηλέφωνον ἐν Ἀθήναις ἀριθ. 204

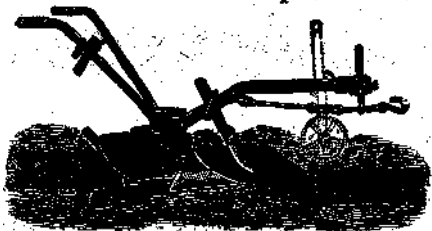
ARISTOTE TSAKONAS

INGÉNIEUR

ATHÉNES

Rue Sophocle 11.

Bureau technique et Commercial.
 Atelier de réparations.
 Section d'Entreprises.



Machines diverses.

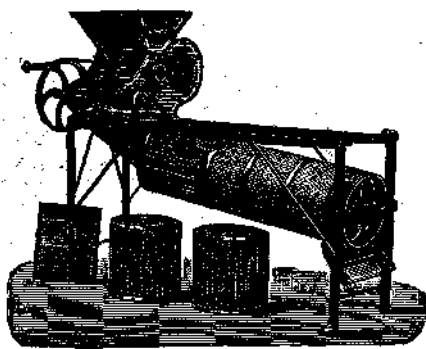
Usine d'éclairage électrique à **Triccala**.

Magasin de Machines Agricoles et autres

Adresse télégraphique: **ATMOS-Athènes**

A. B. C. Code 4th Ed. used.

Téléphone à Athènes No 204



Exposition permanente et Vente de toutes machines industrielles et instruments techniques.

Installations d'éclairage par l'Electricité et par l'Acétylène.

Dépôts au **Pirée**.

Succursale à **Volo**.

Collection complète d'instruments agricoles et de

Τὴν πρωτὴν :

«Εἶμαι ὁ θεὸς τῆς ἐποχῆς, μὲ πλήρη ἐξουσίαν καὶ μεγάλην δικαιοδοσίαν. Ἐπιβλέπω τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας. Συλλαμβάνω καὶ φυλακίζω ὄλους ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον μέχρι τοῦ μικροτέρου, ὅλος δὲ ὁ κόσμος μὲ φοβεῖται, διότι ὄλοι εἰς τὰς πράξεις τῶν εἶναι ἐνοχοὶ· πάντες δὲ κατὰ σειρὰν θὰ περάσουν ἀπὸ τὰς χεῖρας μου.

Ἄλλὰ τὸ ἐσπέρας αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἀδύνατον, ἐκνευρισμένον, ἀπολυμένον τῶν καθηκόντων μου· καὶ οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω, εἶμαι πλέον μηδὲν καὶ οὐδεὶς μὲ φοβεῖται.

— Αἰ, ξεύρετε, διατί; Νὰ σᾶς τὸ εἶπω.

Διότι ὁ θεὸς μὲ παύει ἐκ τῶν καθηκόντων μου διὰ ν' ἀναπαυθῶ, ὅπως ἀνεπαύθη καὶ αὐτὸς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν.



Ο ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ

Τὸν χωροφύλακα γνωρίζομεν πάντες, πόσον υπερήφανος, ζωηρός, εὐχαριστήμενος, ἐπιβλητικός, αὐστηρὸς, ἀμείλικτος εἰς τὸ καθῆκόν του καὶ ἀνιλεῖς ἐν ταύτῳ φαίνεται τὴν πρωτὴν, ὅπταν ἐξέρχεται τοῦ στρατώνος του καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Παρατηρήσατέ τον, εἶναι φοβερός καὶ τρομερός.

Ἄλλὰ τὸ ἐσπέρας ἐπιστρέφει κεκμηκός, ἀπογοητευμένος, μαλακός, ἥπιος, σιωπηλός, καταβεβλημένος καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ *ξεβιδωμένος* ἀπὸ ὄλα τὰ χαρακτηρίζοντα τὸν χωροφύλακα προσόντα.

Ἐχει τὰ δύο ἄκρα ἀντίθετα. Τὴν πρωτὴν ἦρωα καὶ τὸ ἐσπέρας οὐτιδανός. Ὅπως ὄλα τὰ ἐγκόσμια ἔχουσιν ἀρχὴν καὶ τέλος οὕτω καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄκρον ἄωτον ἀκμῆς, καταλήγει εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς παρακμῆς. Ὁ χωροφύλαξ ὁμοιάζει μὲ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἡμέρας, μὲ τὸν βίον αὐτὸν τὸν φυσικὸν τοῦ ὑλικῆς κόσμου.



Ἄς ἀκούσωμεν ἡδὴ τὸν ἴδιον τί λέγει καὶ πῶς χαρακτηρίζει τὸ ἄτομόν του.

Ροῦς

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ Κυρία Ν. . . εἶναι γνωστὴ διὰ τὴν περημισμένην πολυλογίαν τῆς. Ἐσχάτως ἀδιαθετήσασα ὀλίγον, ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα ὑπὸ σπουδαιότητα καὶ ἀμέσως ἐκάλεσε τὸν ἰατρὸν τῆς, ὃν ἔχει συμφωνήσει ἐτησίως. Οὗτος ὅμως γνωρίζων αὐτὴν ἐκ τῶν προτέρων, προσποιεῖται, ὅτι τὴν ἐξετάζει μετὰ προσοχῆς καὶ εἶτα τῇ λέγει :

— Δὲν εἶνε τίποτε, Κυρία, ἔχετε ἀνάγκην μόνον ἀπὸ ἀνάπαυσι.

— Τί λέγετε, ἰατρὲ μου, μόνον τοῦτο; ἐπιλέγει αὐτὴ καὶ ἡ γλῶσσά μου; Δὲν παρατηρήσατε καὶ τὴν γλῶσσάν μου.

— Περιττόν, Κυρία, καὶ αὐτὴ ἔχει ἀνάγκην ἐπίσης ἀναπαύσεως.



Δύο παλαιὸι φίλοι συναντῶνται :

— Ἀλήθεια, λέγει ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, σὲ προσκαλῶ αὐριον εἰς τοὺς χρυσοὺς γάμους μου.

Ὁ φίλος του τὸν παρατηρεῖ μετὰ περιεργείας.

— Καὶ πῶς γίνεται τοῦτο, ἀφοῦ δὲν εἶσαι οὔτε τριάκοντα ἐτῶν ἀκόμη, οὔτε συζευγμένος.

— Ἀληθῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπανδρεύομαι μίαν κόρην πλουσίαν ἐκ Ρουμανίας μὲ χρυσὸν πολὺν ξεύρεις, δικαίως πρέπει νὰ τοὺς ὀνομάσω χρυσοὺς γάμους.

Ἐξεδόθη | Ἐξεδόθη | Ἐξεδόθη |

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1901

Χρονογραφικόν, φιλολογικόν, γελοιογραφικόν
Τόμος 16ος—Ἔτος 16ον.

Ἀκριστον πάντοτε, χαριτωμένον, μοναδικόν, πλούσιον, καλλιτεχνικώτατον ἔξεδόθη καὶ τὸ ἐφετεινόν **ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ** τοῦ 1901.

Σπεύσατε νὰ τὸ ἀπολαύσητε, νὰ ἐντυφλήσητε εἰς τὰς 450 κομψὰς του σελίδας, νὰ συναντήσητε πάντας σχεδὸν τοὺς διαπρεπεστέρους ποιητὰς καὶ λογογράφους, οἵτινες συνειργάσθησαν καὶ ἐφέτος, νὰ θαυμάσητε τὰς λαμπρὰς τοῦ εἰκόνας, νὰ αἰσθανθῆτε ἀλληλοδιαδόχως ὅλας τὰς συγκινησεις ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν περιεχομένων τοῦ ἔξ ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς λογοτεχνίας.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως», χάριν τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, φίλων καὶ ἀναγνωστῶν αὐτῆς, πέμπει ἐλευθέρων τελευτῶν εἰς πάντα ἐμβάλλοντα αὐτῇ τὸ ἱστίον φρ. χρ. 5 τὸ ἀληθῶς ἀπαράμιλλον.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1901

Μὴ τὸ λησμονητέ! Ἴβινε τὸ ἐκλεκτότερον φιλολογικὸν βιβλίον ἀληθῆς ἀπόλαυσις· σύντροφος θεληκτικῆς, κόσμημα ἀπαραίτητον πάσης βιβλιοθήκης.

LE GAZETTE

REVUE MEDICALE MENSUELLE

REDACTEUR EN CHEF Dr P. DIVARIS

Τῆ Συνεργαδία τῶν διαπρεπεστέρων
ἰατρῶν τῶν Παριδίων.

68 P.

Ἐπιτομή τῆς Ἑλλάδος δραχ. 15.

Συνιστάται τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς, ὡς ἴαν ὠφέλιμον καὶ σοβαρὸν σύγγραμμα, περιέχον ἐκάστοτε τὰ νεώτερα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ συντάσσεται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου κ. Π. Διδάρη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

29. Ἀναγραμματισμὸς

Διατὶ φωνάζουν ὄλοι:
ὦ Μανώλη!
ὦ Μανώλη!

30. Ἐρώτησις

Τί διαφορά ὑπάρχει
μεταξὺ πατρὸς καὶ θείου
ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ κέντρον
τῆς τε γῆς καὶ τοῦ ἡλίου;

31. Αἰνίγμα

Εἶμαι πτωχὸς ἀλλὰ καλὸς
εἰς πλούσιον καὶ πένην
καὶ εἶμαι μόνος βοηθὸς
εἰς φύσιν πεινασμένην

ἐπιθυμεῖτε καθέκαστα
νὰ μάθῃς δι' ἐμένα
ἀλλοίμονό μου ἂν βρεθῶ
μὲ νηστικὸ κι' ἐσένα.

N. Σ.

ΣΗΜ. Διὰ κλήρου δοθήσεται εἰς τοὺς λύτας δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀσκήσεων ὡς δῶρον ὁ «Προξενότης».

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

3ου ΤΕΥΧΟΥΣ

23. Αἰνίγμα. Ἡ ζωὴ

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κ.κ. Ἡρ. Πλαστήρας ἐκ Καλαμῶν, Γεώργ. Δεσποτόπουλος, Θεόδωρος Ὁρφανίδης, ἐκ Σμύρνης Ἀριστ. Παπαπαναγιώτου ἐκ Κωνσταντιπόλεως, Π. Συριγιάννης ἐκ Πειραιῶς καὶ ἡ Δίς Ἑλένη Λυμπεροπούλου ἐκ Ναυπλίου.

24. Ἐρώτησις. Ἄνδρας (ἰὰν ἀποκοπῆ τὸ ρ, ω καὶ π)

Ἔλυσαν αὐτὴν Σαριγιάννης ἐκ Πειραιῶς, Πλαστήρας ἐκ Καλαμῶν. Μ. Ἀθανασιάδης ἐκ Κωνσταντιπόλεως, Ἀριστ. Παπαπαναγιώτου, ἐκ Κωνσταντιπόλεως, Δίς Ἄννα Δημητράκοπούλου καὶ ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Παπαθεοδώρου.

25. Ἀπορία. Ἀθήναι

Ἔλυσαν αὐτὴν Π. Σαριγιάννης ἐκ Πειραιῶς, Ἀριστ. Παπαπαναγιώτου ἐκ Κωνσταντιπόλεως Ἄννα Δημητράκοπούλου ἐκ Παρισίων, Κωνστ. Παπαθεοδώρου. Ὁ κ. Γεώργ. Δεσποτόπουλος καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Μεγαλήδης, ἐκ Λαρίσης.

ΣΗΜ. Τὸ δῶρον ἔλαβε διὰ κλήρου ὁ κ. Παπαπαναγιώτου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Α. Γ. Σ. Κάρδιφ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Σειρά φύλων ἀπὸ 1 Μαΐου σὰς ἐστάλη καὶ ἐλπίζομεν ἤδη ἐλάβατε.— Α. Β. Κέρκυρα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς νὰ κερδίσητε ἐφέτος εἰς λαχείον «Φύσεως» ἂν ἡ τύχη σὰς εὐνοήσῃ.— Τ. Χ. Κισσό. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Τηλεσκοπίον εἶναι ὅμοιον ὡς παρηγγεῖλατε. Ἐξήτασαμεν καὶ περιττὴ ἀποβαίνει ἄλλη ἐξέτασις. Με πλοίαρχον συννοήθημεν καὶ αὖριον τὸ παραλαμβάνομεν.— Κ. Μ. Βιδίνιον. Τὸ φύλλον θὰ σὰς ἀποστέλλεται ἤδη αὐτόθι, ὡς γράφετε. Ἀναμένομεν καὶ τὴν συνδρομὴν σας διὰ ταχ. ἐπιταγῆς.— Α. Μ. Ἀάρισσαν. Ὁ κ. Σαχίνης σὰς εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εὐχὰς.— Ι. Κ. Beni-Suef. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας στέλλεται ταχυδρομικῶς. Περὶ παλαιῆς συνδρομῆς οὐδὲν γίνεσθαι ἐνκαῦθα, καθόσον ἐπιτάγαι ἐπιστρέφονται ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐξαργύρωσίν των.— Ι. Α. Π. Βρατίλαν. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένων ἐλήφθη καὶ συμμορφωθῆσόμεθα πρὸς τὰ γραφόμενά σας καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις σας.— Θ. Ι. Κ. Μελέτην. Ἐπιστολὴ καὶ ποημάτων ἐλήφθησαν. Ἐχετ' καλῶς, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀπητήσατε εἰς τελευταῖον δελτάριον μας εἰσέτι.— Π. Θ. Κ. Τραπέζου. Ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ ζωπρὸν ὑπὲρ τοῦ συγγράμματός μας ἐνδιαφέρον σας. Προσεγγὸς ἀπαντῶμεν δι' ἐπιστολῆς ἐκτενῶς.— Κ. Σ. Δεδεαγιάτσο. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας ἐστάλη ἡμῖν ἤδη ταχυδρομικῶς.